

[Finansministeren.]

er et Parti repræsenteret, som paa Forhaand erklærer at ville være imod Optagelse af Statslaan. Dette Parti kunde altsaa kræve Sagen afgjort derved, at Rigsdagen indkaldtes, og noget saadant finder jeg uheldigt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte om Kursen. Jeg skal hertil sige, at vi jo har drøftet dette Spørgsmaal i Finansudvalget, og jeg mener ikke her at kunne sige mere derom, end jeg gjorde dèr.

Det ærede Medlem Hr. Hartel spurgte, om Laanet skulde optages i Indlandet eller Udlandet. Jeg skal heroverfor henvise til Lovforslaget, hvorefter det er givet, at der kan være Tale om begge Dele, baade om Laan i Udlandet og Laan i Indlandet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) henviste til, at jeg under Finanslovbehandlingen havde udtalt, at nu var Gælden steget med 133 Mill. Kr. i Løbet af 3 Aar. Dette er ikke ganske rigtigt. Jeg har henvist til, at man fra Venstres Side nu søger at gøre Statsgælden op paa den Maade, at man ogsaa tager Mellemregnskabskonto og det hele med. Men hvis man vil gøre det paa den Maade, maa man lave de tidligere Beregninger efter samme Princip, ellers kan man ikke se, hvor meget Statsgælden er steget i den paagældende Periode i Forhold til tidligere.

Korsgaard: Jeg vil gerne gentage over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) — og jeg vil gerne rette denne Bemærkning til Tinget som Helhed —, at den Tale om, at man gennem Formueparagraffens Bevægelser kan se, om Statens Formue gaar op eller ned, er meningsløs Tale. Hvis Statsregnskabet er stillet rigtigt op med Drift paa den ene Side og Formue paa den anden Side, er Formueparagraffen ikke Udtryk for, om Formuen bliver formindsket eller forøget ud over, hvad der kan ske gennem Konjunktursvingninger. Jeg har sagt det ikke saa helt faa Gange, og jeg har aldrig hørt nogen reel Modsigelse derimod. Det vilde dog, synes jeg, være ganske rart med Henblik paa kommende Diskussioner at faa at vide, om der er nogen berettiget Baggrund for denne Tale om Formuens Faren op og ned. Man kan se paa Formueparagraffen, at Statsgælden, i Særdeleshed maaske

den udenlandske, afdrages med saa og saa mange Millioner. Det er ligetil, men disse Millioner kan efter Regnskabsopstillingen kun betales derigennem, at man paa anden Maade stifter Gæld. Derfor er det ganske ligetil, at hvis man ikke har et passende Overskud paa Driften til Nedbringelse af Statsgælden, kan Afdrag kun præsteres derigennem, at der paa et eller andet Tidspunkt kommer et nyt Statslaan. Det er derfor urimelig Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fører, naar han siger, at man skal betale de Regninger, der nu engang hører med til de Foranstaltninger, man har truffet til Fordel for Befolkningen. Det har man gjort; paa det Punkt er der saamænd ikke noget særligt at bebrejde Socialdemokratiet, og jeg personlig har heller aldrig gjort det. Paa Udskrivning af Skatter har det som bekendt aldrig manglet fra det nuværende ledende Partis Side, men dette skal jeg ellers ikke fordybe mig i i Dag.

Der næst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. For det første vil jeg gerne understrege, at Finansministeren over for det ærede Medlem Hr. Kyed udtalte, at man inden for den paagældende Kreds nok skulde faa tilstrækkelig Tid til at kunne tænke sig om. Det vil med andre Ord sige, at der ogsaa vil være Tid nok til at indkalde Rigsdagen, men det eneste Argument, der maaske kunde være en Smule i, var jo dog dette, at Svaret paa, om man vil acceptere disse eller hine Betingelser, skulde afgives med saa kort Frist, at det ikke var muligt at faa Rigsdagen indkaldt. Dette Argument afviser Finansministeren i Virkeligheden gennem denne sin Udtalelse, idet han siger, at naturligvis skal de paagældende have passende Tid til at tænke sig om. Og vi ved jo nok, at det undertiden varer noget længe for Venstre at tænke sig om, maaske ogsaa for andre, men i hvert Fald for Venstre — vi har jo ogsaa oplevet en Nat, hvor det varede noget længe for Socialdemokratiet at tænke sig om, men det kommer man maaske tilbage til ved anden nær forestaaende Lejlighed.

Den højtærede Finansminister finder, at det Forslag, mit Parti har stillet, er en Urimelighed, naar man paa Forhaand ved, at Retsforbundet er imod. Ja, Retsforbundet